Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

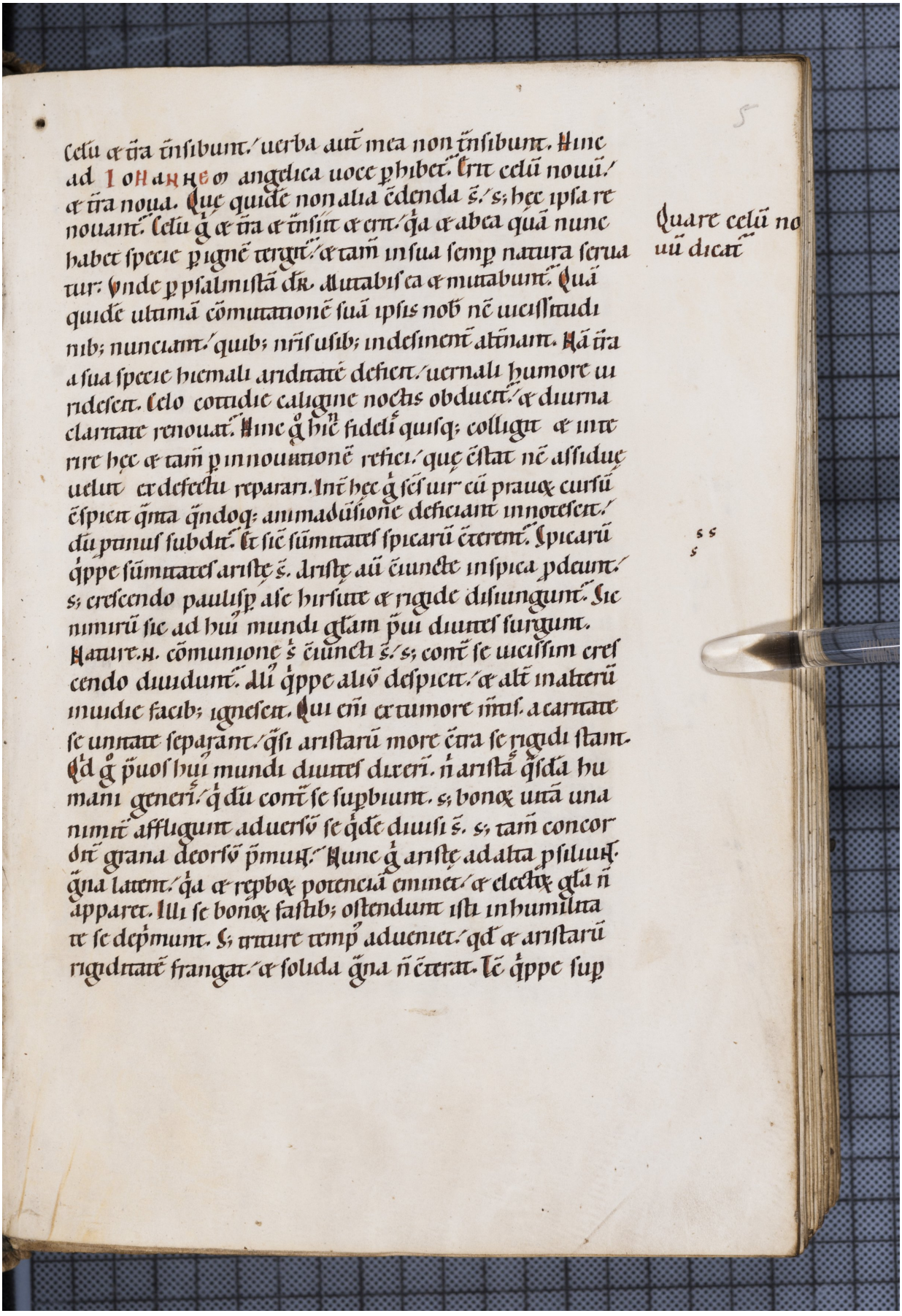

celū & tra ūnsibunt. uerba aut̄ mea non ūnsibunt. Hinc ad IOHANNEM angelica uoce phibet. Erit celū nouū. & tra noua. Que quide non alia ēdenda s. s; hec ipsa re nouant̄. celu g & tra & ūnsūt & ernt. qa & abea quā nunc habet specie p ignē tergt̄. & tam̄ in sua semp natura seruatur. Vnde p psalmistā dr. Mutabis ea & mutabunt̄. Quā quide ultimā cōmutationē suā ipsis nob nē uicissitudinib; nunciant. quib; nr̄is usib; indesinent̄ atūnant. Hā tra a sua specie hiemali aridtate deficit. uernali humore uiridescit. celo cotidie caligine noctis obducit. & diurna claritate renouat̄. Hinc g̊ hīe fidelis quisq; colligit & intelligere hec & tam̄ p innouationē refici. que ēstat nē assidue uelut ex defectu reparari. Int̄ hec g̊ sēs uir cū prauę cursū ēspicit q̄ndoq; animadūsione deficiant in noctescit. du pauus subdit. Et sic sūmitatel spicarū ceterit̄. Spicarū q̊ppe sūmitatel aristę s. aristę aū ēuncte in spica pdeunt. s; crescendo pauulsp ase hirsute & rigide disiungunt̄. Sic nimirū sic ad hui mundi gl̄am p̄ui diuntel surgunt. Hanare. H. cōmunione s ēuncti s. s; cont̄ se uicissim crescendo diuidunt̄. Alii q̊ppe alio despicit. & alt̄ inalterū mudie facib; ignescit. Qui cū ex tumore inuis. a carnate se unitate separant. qsi aristarū more ētra se rigidi stant. Q̄d g̊ p̄uos hui mundi diuntel dicer̄. n aristā q̄sda humani generis. q du cont̄ se supbium. s; bonę unā una nimit̄ affluunt aduersō se q̄dē diuisi s. s; tam̄ concordit̄ grana decorsō p̄munt. Hunc g̊ aristę ad alta psiliunt. q̄na latent. qa & repbę potenciā eminet. & electę gl̄a n apparet. Illi se bonę fastib; ostendunt. isti in humilitate se dep̄munt. S; ntiare temp̄ aduenier. qd & aristarū rigiditatē frangat. & solida q̄na n ēterat. Te q̊ppe sup

Quare celū nouū dicat̄

s s
s